

Forfatter: Anna Maria Meyer, 1835-1874

Titel: Udrag fra BREV TIL: Strøm, Emma FRA: Holte, Anna (185u-09-24)

Citation: Anna Maria Meyer, 1835-1874: "Breve fra og til en Skuespillerinde", i *Breve fra og til en Skuespillerinde*, v. Thaning & Appels Forlag, s. 39. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002150180-000-shoot-idm140619158623504.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til en Skuespillerinde

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Efter Bordet spadserede vi ind i Eenrum Have. Pihl gik iforveien med mig, Tante og Søren fulgte bagefter. Pihl converserede mig meget ivrigt, og jeg antager, at det morede ham at gjøre Søren skinsyg, thi han courede paa det Stærkeste til mig, og jeg, — jeg vil ærligt tilstaae det, — jeg modtog hans Cour, ikke fordi, at jeg følie noget Mere for ham, end for enhver anden ung, underholdende Cavaleer, men fordi jeg derved ydermere vilde bevise Søren det fuldkommen Haabløse i hans Følelse for mig. Tante tilkastede mig misbilligende Blikke, hvergang jeg lo i Samtalens Løb; Søren gik taus og afhuggede med sin Stok alle de stakkels Markblomster, som han traf paa sin Vei. Havde jeg nu været fornuftig, (hvilken nyttige Egenskab destoværre Moder Natur reent har glemt at forsyne mig med), saa burde jeg have søgt at drage Tante og Søren ind med i Samtalen, og derved bragt Ligevægt i Gemytterne, inert tvertimod, lod jeg, som om der ikke existerede andre Væsener for mig end Nicolai Pihl, og han syntes ikke at være misfornøiet med denne min Mangel paa Fornuft. Da vi endelig, Klokken syv, tænkte paa at spadsere hjem til Rungsted, tilbød han at forskaffe os en lille Eenspændervogn, som tilhørte en Onkel af ham, der boede i Vedbæk, og hos hvem han var i Besøg, og da Tante var meget træt, tog hun imod dette Tilbud. Men, da der nu kun var s. 40Plads til Tre i Vognen, Kudsken indbefattet, og denne Kudsk var Lieutenanten, saa maatte Søren beqnemme sig til at gaae hjem, og jeg forsikkrer Dig, jeg maatte anstrenge mig for at tilbageholde min Latter, ved at see den Mine, hvormed han betragtede Vognen, da vi kjørte forbi ham paa Landeveien.